

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leodivm Ecclesiae Cathedralis

Rausinus, Stephanus

Namvrçi, 1639

Capvt Decimvm Qvartvm. De Tributis, Vectigalibus & Collectis. In Specie
de Imperialibus, Circularibus, & Prouincialibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11818

CAPVT DECIMVM-*QVARTVM.**De Tributis Vectigalibus & Collectis.**In Specie de Imperialibus, Circularibus & Prouincialibus.*

VT trina Cæsarea Mandata triplici capite & fundamento ante primum meum Consulatam in Leodienses emanauerant: vnum ratione restantium subuentionum Principi per tres Patriæ Ordines ab anno 1624. addictarum, quas sola Ciuitas tricariorum suorum protelationibus in eum diem soluere erat tergiversata: alterum circa præscriptam Electionis Consularis formam: & tertium quoad diuersa attentatorum pro parte Ciuitatis admissorum puncta; sic in Vienne[n]si Delegatione, quam Consulatu defunctus mox obiit, ex præscripto agitatorum antea Leodij coram Cæsareis Commissarijs processum, & Spiræ vertentium, ad singulorum contenta Mandatorum de subreptione eorundem, quas exceptiones præcisa etiam Præcepta per Imperatoriam benignitatem admittunt, dicere oportuit. Ad primum expedita stabat responsio, paritum nempe & morem gestum ab illius Mandati insinuatione, per realem debiti restantis factam meo Consulatu adnumerationem. Sed altior profundiorque remanebat difficultas, quæ posteros manebat, quod Cæsar iuxta Commissariorum relationem propter perpetua Comitiorum trium Ordinum inuicem altercantium dissidia, Reipublicæ perniciem nisi maturè prouideretur.

deretur secum tractura, iubebat præualere suffragio-
rum pluralitatem in articulo contributionum. Quæ ad
id punctum Ciuitatenses apud Cæsareos Commissarios
ample, & strictim, at incidenter Spiræ, proposuisse in-
ueniebam, stili mei, Delegatus tunc, feci, granditer
omittendo peccaturus. Cumque quæstionis resolutio
in cardine discriminationis verteretur, distinxì tunc
temporis indictiones & collectas in Cæsareas, & Circu-
lares, de his professus nolle controuertere, & in Rogati-
tis & Gratuitas, quæ solæ mihi erant pro themate.
Posteriori igitur generi tantum incubui, & pro inge-
nio ultra rationes in utroque processu adductas ad labo-
raui ostendere, quod in Rogatoriis & Precariis subuen-
tionibus requirebatur copulatim & collectiuè trium
Ordinum consensus, nec sufficeret duorum ad obligan-
dum tertium dissentientem. Ultimo Consulatu 1634.
& 1635. Belgio si vnquam antea flagrantibus vicinorum
bellis æstuante, Gallis duplicata acie Hollandico nu-
meroso exercitui in agro Leodiensi coniunctis, cum ad
salutem & tutelam Prouinciæ, urgente optimo & vigi-
lantissimo Principe, tres simul Ordines in arcium & for-
talitiorum munitionem stationariorumque stipendia,
finito quod eos in vsus cedebat certorum annorum
tributo, annuissent minutum vectigal rerum potabi-
lium, vini nempe & cereuisiæ, & octodecim Opera-
rum seu Ministeriorum Tribus (sunt autem numero
duæ & triginta) rationibus & orationibus contra per-
uersorum insufurrationses expugnatae idem decreuis-
sent, seditiosorum præcipui Antesignani, quibus res
familiaris angusta, auidi mutationis Imperij, occultè
aut

aut palàm quæstum suum ex iactura publica aucupantes, detonare in triuiis, in circulis, in conuenticulis, rem in hoc versari Priuilegiorum & Ciuicorum iurium, paruipendendam suffragiorum pluralitatem, vniuersas simul Tribus consentire oportuisse: & quò me in inuidiam adducerent, & pondus demerent authoritati

frustra retinacula tendens

fertur equis auriga, nec audit curvus habenas,

spargunt in vulgus, ita me dixisse & scripsisse in Negotiatione mea Viennensi, & nunc Charondæ Thuriorum Legislatoris exemplo violare Legem quam ipse dixissem. Nec minæ intra verba stetere. Globus trecentorum circiter ficariorum, gladijs, pugionibus, cultris armatorum opperitur domo exeuntem ad solemnem statumque actum Consulatus, & stricto ferro inuadit, mortem illaturus ni properè abrogarem Peculium (sic enim vini & cereuisiæ vectigal vocant) trium Ordinum pluralitatisque Tribuum consensu impositum, & Serenissimi Principis authoritate, me & collega præsentem, publicatum. Et iam ficariorum vnus proditoriè à tergo adortus & collo inhærens iugulum oblongo cultro petebat, affectis plerisque gladios & ficas vibrantibus, cum, ijs fortè sono bombardæ in altum explosæ inopinatò attonitis, & constãtia pro dignitate Consulari vim sub capitali pœnâ voce elatâ prohibentis, plerisque consternatis, ope plusquam humanâ saluus impiorum manus euasi: & biduo post ne degenerare animo mortis præsentis formidine rem ritè & vtilissimè decretam cogerer rescindere, ad quod nullis potuissem induci cruciamen-

mentis,

mentis, aut inhonorè occumbere, Urbem & ingratiſſimos Ciues reliqui Comitijs Conſularibus inſtantibus. Nec feſellit præſaga mali mens. Secundo à meo reſeſſu die, veſana Plebs dato claſſico, conuiuentibus, ſi non inſtigantibus Conſulibus, miro vndequaue acclamantium applauſu, Phrygum inſtar fatalem equum cum choreis & cantu olim in Urbem inducentium, Peculium reſciſſum & abrogatum medio foro vult & decernit. Mearum igitur partium fuerit de Tributis & Collectis neceſſariũ bonoq; publico vtilem inſtituere ſermonem.

Fatis Veſpaſiano Imperium aperientibus, & ei adhuc nutanti Mucianus impulſorum primus dictitabat, pecunias eſſe belli ciuiliſ neruos: ego mitiũs & iuſtiũs, belli iuſti neruos opinor, & in Pace, quietis publicæ nodum, & vinculum. Et Neronem accepimus optandum primo quinquennio Principem crebris populi flagitationibus immodetiã publicanorum arguentis dubitaſſe an cuncta vectigalia omitti iuberet, idque pulcherrimum donum generi mortalium daret. Sed impetum eius attinuiſſe Senatores, diſſolutionem Imperij docendo, ſi fructus, quibus Reſpublica ſuſtineretur, diminuerentur. Immenſam Tributorum vim Romanos ſubactis populis imperaſſe omnia penè ſcripta veterum loquuntur. Fructuum ex agro paſcuo quintam quotannis, ex agro aruo decimam, præter rigoroſa Portoria, & immobilium ſcripturam, vnde ager ſcripturarius dictus, & omnium penitiſſimè rerum certam eamque grauem impoſitionem. Tum Capitationem annuam in ſingula capita, in maſculis à decimo quarto, fæminis duodecimo, vſque ad quintum & ſexageſimum ætatis

V

annum.

annum, notam & litrum quoddam seruitutis. Vsq̄ adeo vt Iustus Lipsius eruditiorum Musarum Phœbus, per maturam supputationem ostendat, supra centum quinquaginta millones subactas Prouincias quotannis Tributi nomine pependisse. Quin & nonnunquam anticipare iuebantur. Quemadmodum Octavius & Antonius post Philippensem pugnam adegerant Asiaticos intra annum numerare decem annorum Tributa. Alia victoris, quàm deuictorum fuit conditio. Idem tamen Octavius octauam omnium bonorum partem à Libertis (ab ingenuis abstinens) exegit, & accepit. Et statim à morte Iulij Cæsaris, qui occupato Dictaturæ perpetuæ iure libertatem specie libertatis oppresserat, singuli ciues vigesimam quintam fortunarum portionem in ærarium intulerunt; & hoc amplius, senatorij Ordinis omnes in singulas ædium suarum tegulas sex asses.

In Leodiensi Oppido vltra minutula quædam Vectigalia, quorum aliqua pars precariò in Ciuitatis vtilitatem deriuat, alicuius æstimationis & precij sunt Gabel læ, cereuisiæ, vini, pannorum; & hullarum: genus id est glebalium carbonum, qui è visceribus terræ eruti progenerant eum ignem, quem iuxta Leodiense adagium iactitant esse igne calidiorem. Hoc vectigal, quod presso & speciali vocabulo Gabellam apellant, permisere Principes Oppidanis in publicos vsus & necessitates, puta mænum, pontium, aquæductuum & consimiles: illiusque reuocatio, restrictio, auctio ab eorundem Principū autoritate & nutu pendet. Prout anno 1627. me Consule modernus Princeps Serenissimus FERDINANDVS Bauariæ Dux (quem fælicitet Deus) auctorem

tionem illarum quatuor Gabellarum ad quadriennium concessit; vt esset vnde refarciretur summa triginta sex millium Imperialium, reditus proportionati fors, in extinctionem debiti anni 1624. restantis impensorum. Et tenuere per quatuor annos cursum suum eæ Gabellæ, neque tamen oppignoratus reditus dicitur adhuc hodie extinctus, facto successorum, qui in alios conuerterunt vsus. Præteritis retrò temporibus latiùs diffundebantur Gabellæ, in salem, ferrum, & res per plures vanales, sub Principali semper, nec aliter, autoritate. Nonnunquam ciuibus consentientibus Principis commodo & fisco cedebant, cuius rei sub Borbonio & aliquot antecessoribus obuia prostant exempla. Seu Principis permissu Ciues in publica opera aut debita percipiant, seu fiscus Principis immediatè, vtroque casu sunt autoritatiuè saltem Principis. Cum ea nostra sint quibus nostram impertimur autoritatem. Et eatenus quidnì etiam sint publicæ? Publica vectigalia intelligere (inquit Iureconsultus) debemus, ex quibus Vectigal fiscus capit, quale est Vectigal portus, vel vanales rerum, item salinarum, & metallorum, & piscariarum. Vbi species quasdam Publici Vectigalis recenset, in exemplum, non in restrictionem. Nam Ciuitati non licere Tributum vllum sibi imponere, nedum alteri, scit qui ius à foribus salutauit. Suprà verbo tetigi Subuentiones Imperiales, & Circulares, quas (vt cancer sensim in interiora serpit exterioribus semel excisis) insigni impudentia Coriphæi factiosorum volunt nunc in dubium adducere. Quod Maioribus ipsorum ne per somnium quidem vnquam in hæsitationem venit. De Im-

perialium Tributorum numero & genere est, quod Cæsari & Imperio in bellum Turcarum penditur. Anno certè 1532. Ciuitas & Patria Leodiensis aduersus immaniſſimum & truculentiffimum Turcam (in quem vtinam omnia Christianorum omnium arma conuertentur!) Germaniæ iterùm magno armatum exercitu imminentem, iuxta Comitiorum Imperialium Norimbergæ habitorem recessum, ad centum viginti equites, & trecentos octoginta pedites censita, expeditioni non defuit, contractis statim in conscriptionis arram viginti aureorum millibus, quæ Erardus à Marka Præsul meritis suis immortalis mutuo numeravit in festinationem. Sub Georgio Austriaco qui Principatum Leodiensem anno 1544. iniiit Conuentu trium Ordinum post inaugurationem celebrato, de ratione subsidiorum Imperialium contra Turcas propositum & decretum fuisse legimus, & ad ea onera supportanda in singulos sex inſequentes annos, duodecim aureorum millia concessa. In Comitibus namq; Spirēſibus per Ordines Imperij iteratò stipendia sex mensium Ferdinando Primo addicta fuerant in solutionem quater mille equitum, & viginti quatuor milliū peditum auxiliariorum in Hungariam aduersus Turcas mittendorum. Et Ciuitas cum Patria reperiēbatur reliquatix ab anno 1542. qua occasione Fiscus Imperialis Litem instituerat: vnde non minùs residuis satisfaciendum, quàm præſentibus erat necessitatibus occurrendum. Et id, quod ad Turcæ communis hostis bellum attinet, summam fit indicatum. Imperiales etiam sunt eæ contributiones quæ Circulares vocantur à Circulo sic dictæ: Principatus enim

Leo-

diensis est intra Circulum Westphalicum (qui est decem Circulorum vltimus) & ad decimam Tributorum Imperialium sui Circuli partem taxatur & obligatur. Ratio est in propatulo. Membrum est & pars Imperij, quod cum in decem tractus & districtus aut plagas sit diuisus, & vnaquæque Imperij Vrbs vni accensita districtui, in eodem ad onera publica contribuat, Leodium citra feloniam reatum nequit subuentiones Circulares declinare. Neque profecto hactenus obligationem abnegabat: dum etiam nuper coram Cæsareis Commissarijs Comite Frisiam Orientalis & Bernardo de Puteo in scheda allegatorum grauaminum agnouerit teneri ad vtrasque Imperiales & Circulares, quas fatetur necessarias, circa solas Prouinciales, quas vult esse Rogatorias tantum & Gratuitas, quasi ad scopulum adhærescens. Vt nouitiorum recens enatorum quorundam fungorum insolentiam mirari lubeat, qui vt Noctua ad felicitatis suæ sub Aquilis Cæsareis fotæ Solem cæcutientes, parum examinant quantum referat Circuli Westphalici, & consequenter Imperij membrum fuisse & permanere. Robertus à Bergis anno 1557. Episcopatum inauguratus in suorum trium Ordinum coetu obtinuit quinquaginta duo florenorum millia quantocyus colligi in subsidiorum horum Imperialium solutionem. Illius successor dignissimus Gerardus de Grosbeeck, qui ab anno 1564. vsque ad 1581. Cathedram tenuit, quoties per hæresim & bella vicina temporumque calamitates Ciuitas & Patria solutionem protrahebant, ad Ordinum preces, moræ causam Deputatis Circuli perscribi iubebat, & anno 1578. Alensonio è Gallia & Casimiro è

Germania in Belgium pauorem & trepidationem se-
 cùm inuehentibus, pecuniâ quæ quoquo modo corradi
 poterat in præsidia & munitionem Arcium & Oppi-
 dorum ditiois Leodinæ applicatâ, apud Circulum
 causas exponi curauit pro obtinendo tantisper Tri-
 butorum Circularium supersefforio. Recentissimæ
 gratissimæque memoriæ Serenissimus ERNESTVS
 Serenissimi FERDINANDI Patruus & Prædecessor
 proximus, quàm crebrò apud Cæsarem & Westpha-
 licum vnâ Circulum gratiam & authoritatem suam in-
 terposuit, vt consideratione tot malorum ingruen-
 tium, onerumque ex militum aut prædonum grassatio-
 nibus incumbentium, harum Collectarum remissio
 temporanea aut moderatio fieret? Nemine eò ituporis
 degenerante qui debitas inficiaretur. Sub eo, anno 1599.
 foedere inter Germaniæ Principes ad grassatorum de-
 prædationes coërcendas percussio, in Ducum ad id de-
 signatorum stipendia non eò minus Leodienses cum
 cæteris Westphalici Circuli membris in censum fuere
 relati. Prouinciales Collectæ tertiam constituunt spe-
 ciem, & sunt circus & campus quotidianæ altercatio-
 nis, easque parùm grato titulo, gratiosas aiunt, & ab
 Ordinum singulorum arbitrio pendere. Miseram dixit
 aliquandò futuram Augustus Rempubicam, quæ sub
 tam lentis maxillis quandoque esset, Tiberium deno-
 tans successorem. At longè infeliciorem ego Patriam,
 quam sub Opificum cultris inter sacrum & saxum stare
 oportebit, si morientis salus ex illorum sit petenda præ-
 scripto. Frontonis Consulis est dictum: Malum esse
 eum imperare, sub quo nemini cuiquam concessum sit:
 sed

sed longè peius sub eo viuere, sub quo maximè liceat. Prouinciales cenſeo eſſe bipartitas. Prioris generis, quæ ita ad Prouinciæ ſalutem tendunt, vt abſque ijs ſalua nequeat, aut non niſi ægrè conſiſtere. Poſterioris, quæ è cuiuſdam liberalitatis fonte ſcaturiunt, gratiamque pro cauſa habent, quas proinde Gratiſſas, Precarias, aut Rogatorias non immeritò dixeris. Quæ prioris ſunt conditionis, quia, vt pharmacum ægro, Reipublicæ incolumitati neceſſariæ ſunt, non video quæ differre poſſint ab Imperialibus & Circularibus. Nam vt hæ ad generis, Imperij ſcilicet & ſubordinatè Circuli conſeruationem faciunt: ſic illæ ad ſpeciei ſiue Prouinciæ vitam. An fortè iuxta Philoſophum omnes ſumus mundi ciues, & hoc amplius, vt quiſque noſtrū minùs ſit priuatæ ſuæ Patriæ ciuis, quàm vniuerſi Orbis, vt minore in Patriam caritate feramur, quàm in Imperium, & Circulum, ſub quo Patria noſtra comprehenditur? Non ſic ad lapidoſam & ſterilem ſuam Ithacam Vlyſſes derelictis Alcinoi hortis properaſſet, niſi natalis ſoli dulcedo, efficax Magnes, animos cuiuſque ad ſe alliceret. Neceſſariarum ad tuendam Prouinciã contributionum non poteſt certa dari definitio. Neceſſitas pro varietate temporum multiplex eſt, & pro illius varietate varia, modò laxior, nunc ſtrictior. Neceſſariæ ſunt, quæ pro Arcium, Propugnaculorum, Portuum & oportunis ſitorum locis Oppidorum, deſenſione exiguntur: quia ad Prouinciarum & Regnorum tutelam ſunt extructa, & illorum rima, corporis ruina minatur. Nec vbi foris eſt periculum, vacat domi ſecurè deliberare & ſophiſmatibus decertare, an Principis ſumptu

sumptu fortalitia illa & loca, militibus, apparatu bellico, & com meatu munienda sunt, an verò ciues, incolæ, & subditi omnis ordinis & dignitatis eò debeant conferre. Semel tantùm in bello peccatur: si auem è cauea semel emiseris, nunquàm postea prehendere queas. Non híc accitis verborum coloribus consultandum, concordent discordentne tres Ordines: num Ciuitas ab alijs septemdecim Oppidis discrepet, & Ciuitatis duæ ac triginta Operarum Tribus vnanimè consentiant, vel consentientium Ministeriorum pluralitas solùm præponderet. Medicùmne quisquam laudauerit, qui vulneratum in suo natantem sanguine, & animo deficientem cernens, detrectet cruorem sistere, & vulnus medicari, nisi saucius authorem vulneris prius nominauerit, aut de mercede sibi cauerit? In naufragio merx promiscua subleuandæ nauis in æquor abijcitur, nec scrupulosè disceptatur, vter nostrum instrumentum suum prior demergat.

Quid iuuat ad surdas si cantet Phœmius aures? Corruptæ aut præoccupatæ per factiosorum emissarios nonnullæ Tribus obturatis auribus, aut pertusi dolij instar fluentibus, dicta mea anno 1635. exceperunt, dum modicum cereuisiæ & vini vectigal à tribus Ordinibus approbatum contra maiorem aliarum Tribuum assentientium numerum exhibilarunt, Arcium & fortalitorum intertentionem Principi non Patriæ incumbere decantantes. Architectonum fascino, qui peregrinum aurum è Patriæ naufragio piscantes vmbrailem exemptionem (in fœdissimum mox eruptionem seruitium) iactando, faciem populi ebriosam, egenam & turbidam
conci-

conccitarunt, fyncerum vas agitatione fua turbaturam. O cæcas hominum mentes? Si Confuli obganniunt, audirent faltem Pseudolum fubfannantem, O Stulte, ftulte, nescis vānire te, atque in eo adftas lapide, vbi te præco prædicat! Quanti referat ad Arces attendere, docet Arx Hoyenfis anno 1595. intercepta, ad cuius recuperationem opus fuit auxiliario Regis Catholici exercitu. Prædocuit Bullonium anno 1552. perfida deditione amiffum, nec ante Pacem Cambrefianam Ecclefiæ Leodiēfi, Regis etiam Catholici beneficio, Gallis illinc reuocatis, reftitutum. Et Stockemium anno 1590. per Montium ad Zonam præfidiarios aftu fub auroram captum direptumque; Arx ipfa at incafsūm attentata. Neutralitatis beneficium, inquitis, vos fecuros reddit. O nunquā tutum credere blanditijs? magnum Dei immortalis munus hoc æuo neutralitas inter tot ftrages & clades circumiacentium Prouinciarum: in illam ne impingite & Orthodoxam Religionem colite conftanter. Nescitis diffidentiam matrem effe fecuritatis? Non timebant Thebani cum Laconum ductor Phæbidas in amicam fuit Ciuitatem admiſſus, qui non eo minùs illorum Arcem Cadmæam, à conditore fic dictam, hoſtiliter occupauit. Nec diffidebant Locrenſes Dionyſium Siracuſanum iure hoſpitij excipientes, dum ille folita perfidia arcem inuaſit, & quam in Siracuſanos, tyrannidem in Locrēſes breui exercuit. Non ceſſit perperam Athenienſibus Pyrrhum Epirotarum Regem honoris ergò in Palladis Arcem natura & arte munitiſſimam introduxiſſe, ſed pauci Pyrrho ſunt comparandi, à quo & Cecropidæ acceperunt monitum, vt nulli

Z

Regum

Regum impofterùm facerent eam ingrediendi potestatem. Patriæ Ordines & subditos ferre tales sumptus debere, ratio naturalis, iusque positivum dictant: cum ea fortalitia & munita loca ad communem vergant conseruationem. Illi enim expensas subministrare tenentur, quorum gratia & commodo aliquid fit & cedit. Et vt priuatarum rerum onera priuati subeunt, ita publicarum Respublica. Hinc iure constitutum est, reparationem murorum Urbis aut Castri non spectare ad loci Dominum, sed ad Populum: neque solum ad ciues intra muros commorantes, verùm etiam ad singulos territorij illius incolas. Augustus, qui non iniuriã tertius, à Romulo, & Camillo Urbis dici potest Conditor, non è fisco Principis milites stationarios aut Prætorios aluit: ærarium militare instituit, & ad id vectigalia noua. Vultis scire quæ? Vicefimam hæreditatum, & Legatorum, quæ cuique obuennissent testamento. Vicefimam quintam mancipiorum, & centesimam quarumcunq; vænalium rerum. Patribus vestris alia fuit cura. Cum anno 1554. ad nuncium ingruëtis inter Principes vicinos belli in Comitijs trium Ordinũ in fortificationem & stationes Arcium duo & quinquaginta millia florenorum concessa sunt, & Henricus de Berlaymont, cognomine Floyon, Dionantum cum supplemento militum ducentorum missus. Recessus Ordinum, rationes Quæstorum, diaria Præfeكتورum, qui vel limis oculis inspexerit, septuaginta & amplius continuorum annorum serie, è communi Patriæ nummo stipendiarijs fuisse satisfactum viderit. Non iuerim inficias, quando olim alta pace concors Belgium quiescebat, & sola fides publica

publica tuebatur sine milite Castella, & turrita culmina vno vel altero custode contenta, leues eosque sufficientes sumptus è Castellaniis siue districtibus Castello subiectis corrogatos aliquando fuisse; at ad arma vndique conclamato, concentuplicatis periculis auctos certa proportione necessarios sumptus à toto corpore ministratos. Sensus, ô Superi, sensus, & mentem bonam plebeis istis animabus date! Talia, vberioraque multò sæpiùs effatus, & quantum Sacro Romano Imperio tanquam illius membrum, & in finibus propugnaculum, Augnstissimo Cæsari, & Serenissimo Principi, amborum subditi, publicæ & priuatæ saluti, vnusquisque deberent, commonefaciens, Dei iram, Ecclesiæ iniuriam, si per incuriam (quid autem si per malitiam?) præsentaneis necessitatibus dæessent, instillare non oblitus. Plebem nil vota furentem, nil delubra iuuant. Credetne posteritas? dubito an præsens ætas. Verius est folijs Sybillinis. Quasi in eodem ludo discipuli, à suis Magistris idem fuerant edocti; vnâ confusâ voce vnâ negatiuam, Non, Non, Non, longissimo geminationum tractu intonare, & rogati à Consule qui essent negantes, pari murmure tumultuatim respondere, Omnes, Omnes. Et alio quàm Vlyssis ad Sirenum læthiferos cantus consilio, aduersus Saluberrima Magistratus consilia & monita, ne rationes in pectus penetrarent, aures gerere occlusissimas. Ita aliqua Tribus hortante & impellente suo Saturnino, & vnâ præstigiis alterius hominis, qui per consimiles artes, & explosa postmodum in ipsam ædem Diuo Lamberto tutelari sacram tormēta bellica, viam euoluto altero ab inde anno

ad infaustum sibi Consulatum strauit, dementatæ: licet plures, octo scilicet & decem Tribus, incantationibus minùs efficaciter tunc operantibus, trium Ordinum cæterorumque Oppidorum in puncto Peculij sententijs subscripsisse comperiantur.

CAPVT DECIMVM-QUINTVM.

An Ordinis vnus Contradiçtio possit Impedire Vectigalium Impositionem in aliorum Ordinum Concordia.

TRes Charites, Aglaia, Thalia, Euphrosyne trigeminæ sorores, his penicillis effigiantur, vt mutuis deuinctæ innexæque brachijs vna ire, & duæ redire videantur. Appositâ Gratiarum descriptione, quæ vbi in pectus gratum incidere, accepta beneficia referendo geminant. Tres Ditionis Leodiensis status, Ecclesiasticus, Equestris, & Popularis, trigemini fratres saluâ fortis & dignitatis prærogatiua non male depingantur, mutuis etiam innectendi brachijs, in communem & publicam salutem collimaturi. Sed nimis verè, quod dum duo illorum redeunt, tertius aliorum tendit. Ecclesiastici & Equites vbi de subsidijs in commune bonum decernendis queritur, post disceptationem & indaginem an & quæ decernenda & vnde expromenda sint, in vnam postea sententiam de facili conueniunt: Popularis autem vt plurimum spretâ aliorum duorum Ordinum præmonstratione in auia declinat, illorum concordiam in suæ discordiæ materiam trahens. Magistratus